

عنوان مقاله:

تحلیل درجه توسعه یافتگی شهرستان های استان خوزستان با استفاده از روش تحلیل عاملی و تحلیل خوشه ای

محل انتشار:

مجله پژوهش و برنامه ریزی شهری، دوره 2، شماره 5 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

علی موحد - نویسنده

محمدعلی فیروزی - نویسنده

حبیبه روزبه - نویسنده

خلاصه مقاله:

بررسی و شناخت وضعیت توسعه مناطق، قابلیت ها و تنگناهای آنها در برنامه ریزی منطقه ای از اهمیت بسزایی برخوردار است. امروزه آگاهی از نقاط قوت و ضعف مناطق نوعی ضرورت برای ارایه طرح ها و برنامه ها محسوب می شود. از آنجا که یکی از موانع مهم توسعه، وجود پدیده دوگانگی و عدم توازن های اقتصادی- اجتماعی در سطح منطقه است، بر این اساس شناسایی بخش های مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، زیربنایی و ... در مناطق، از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. این امر زمینه مناسبی برای ارائه راهبردها و به کارگیری برنامه های مناسب توسعه نواحی و همچنین پی ریزی و ایجاد توسعه یکپارچه ناحیه ای و تحلیل وابستگی سکونتگاه های انسانی در سطوح نواحی می شود. مقاله حاضر بر مبنای روش توصیفی- تحلیلی است و به منظور تعیین درجه توسعه یافتگی شهرستان های استان خوزستان، ۲۵ شاخص توسعه شهری نرم سازی، انتخاب و با استفاده از روش تحلیل عاملی به تجزیه و تحلیل شاخص ها پرداخته و آنها را در ۵ عامل معنی دار دسته بندی کرده است و رتبه بندی شهرستان ها بر مبنای این پنج عامل انجام شده است. هم چنین با استفاده از روش تحلیل خوشه ای ۳ سطح مشخص گردید که شهرستان های همگن، در یک سطح و در کنار یکدیگر قرار گرفتند.

کلمات کلیدی:

توسعه، تحلیل عاملی، تحلیل خوشه ای، خوزستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1916598>

